

Jeg vil da henlede Opmærksomheden paa, at en saadan Udstedelse af ny Bekendtgørelser vil medføre en meget betydelig Udgift. Det kan ikke ske uden en Udgift, der langt vil overstige de Understøttelser, der blive at udgive i Henhold til den ny Bekendtgørelse.

J. C. Christensen: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger), som anbefalede et af de stillede Ændringsforslag, udtalte, at saaledes som Sagen var forkludret tidligere, var der ikke noget synderligt at gøre ud over det, som han sammen med flere har foreslaaet, nemlig at give en Medaille til samtlige Deltagere. Sagen er forkludret tidligere, det er sandt nok, men det er ikke Folketingets Skyld. Endnu forleden Dag fremkom vi med en Henstilling om at gaa tilbage til det oprindelige Grundlag, idet vi opfordrede alle til nu at samles paa dette Grundlag. Men det blev meget bestemt afvist fra Finansministerens Side. Jeg skønner ikke rettere, end at man maa blive paa det Grundlag, som Loven nu en Gang indeholder, naar man hurtig vil have noget ud af Sagen; og det ere vi jo alle interesserede i, og hvis vi ikke ere det, kunne vi være visse paa, at de, der staa udenfor og skulle have Gaven, ere meget stærkt interesserede deri. Efter min Mening kan der kun være Tale om at henstille til Landstinget at gaa lidt højere op med Beløbet. Det er nemlig ikke uden for Lovforslagets Grundlag. Jeg tror, at hvis man vil gaa ind paa det Ændringsforslag, der er stillet af de ærede 5 Medlemmer, vil man kun give et nyt Bidrag til at forkludre Sagen, og det var dog ikke det, vi skulde række Haand til, da vi havde holdt os uden for det tidligere. Det vil man sikkert gøre ogsaa af den Grund, som den højtærede Finansminister oplyste, at det vilde tage lang Tid med at faa Medaillen præget; det vil ogsaa koste adskillige Penge. Men for øvrigt hører jo hele denne Sag egentlig slet ikke hjemme paa en saadan Lov, men snarere paa Finansloven eller Tillægsbevillingsloven, saaledes som det jo ogsaa skete i sin Tid med Erindringsmedaillen. Jeg anser derfor dette Forslag for at være af den Art, at det snarere vil forkludre hele Sagen, og derfor vil jeg paa ingen Maade stemme for Ændringsforslaget, som er stillet af de 5 Medlemmer.

Ellinger: Jeg vil blot tillade mig i Anledning af den ærede Talers (J. C. Christensen) sidste Bemærkninger at sige, at det forekommer mig ikke, at Sagen vil

blive forkludret, hvis det højtærede Flertal vil give det Ændringsforslag, hvis Ordfører jeg er, sin Stemme. Dersom det bliver vedtaget i Folketinget, og det ikke skulde blive vedtaget i Landstinget, er det dermed bortfaldet. Jeg antager ikke, hvis ellers det højtærede Flertal kunde være stemt for at genoptage Kernen i det oprindelige Forslag, at det vil volde saa stort Bryderi i Fremtiden under Forslagets videre Passage i Rigsdagen. Landstinget kan vedtage eller forkaste det, saaledes som det ønsker, og Forslaget staar i øvrigt ikke i nogen som helst Forbindelse med Størrelsen af Pengebeløbet til de mest trængende. Med Hensyn til den Tid, der vil medgaa til Prægning af Medaillen, vil jeg sige, at der intet er i Vejen for at uddele Pengene først og lade Medaillen komme, saa snart den bliver færdig. Det skal ikke afholde det ærede Medlem fra at give Forslaget sin Stemme, hvis han ellers føler sig tiltalt af Tanken, der ligger til Grund herfor.

J. C. Christensen: Jeg vil blot ogsaa gøre den korte Bemærkning, at jeg tror ikke, at denne Medaille, — dersom man vedtager at give en saadan — vil have nogen synderlig anden Virkning paa Modtagerne, naar de faa den om et Aars Tid, end at de saa ville sige som saa: Vi vare ikke værdige til at faa Hædersgaven, men nu spiser man os af med saadan en Sølvskilling et Aar efter Jubilæumsaaaret. Jeg tror ikke, at det er noget, der vilde virke noget godt hverken her eller noget Steds.

Ellinger: Jeg maa tilstaa, at den Fællesfølelse, som altid har besjalet de gamle Krigere, vil, tror jeg, sikkert ogsaa gøre sig gældende i dette Forhold, saaledes at de ikke *daartigere*, men *bedre* stillede, som kun modtage Medaillen, sikkert med Glæde ville se, at de ca. 15,000, der ere uheldigere stillede end de, desforuden ville faa et Pengebeløb, som kan bringe dem en øjeblikkelig Hjælp, og jeg tror ikke, de i mindste Maade ville føle, at det Lighedsprincip, som ligger i Medailleuddelingen, derved skulde lide noget som helst Skaar.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslaget af *J. C. Christensen* (se foran) blev ved et Navneopraab, som foretoges paa Begæring af Bønløkke, *J. C. Christensen*, *Frederiksen*, *Guldbrandsen*, *Kr. Jensen* (Hjørring Amt), *H. Madsen*, *Mølgaard-Nielsen*, *A. Nielsen*, *Ras-*